

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/13/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5316201932
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5316201932.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Urbanovej, sudcov JUDr. Yvetty Dzugasovej a Mgr. Zuzany Hartelovej, v právnej veci žalobcu: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 750 09 Paríž, Francúzska republika, zapísaná v parížskom registri obchodu a spoločností pod č. 542 097 902, adresa na doručovanie BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, 811 09 Bratislava, IČO: 47 258 713, zastúpeného spoločnosťou: Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly, s.r.o., so sídlom Ventúrska 16, 811 01 Bratislava, proti žalovanému: Q. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX M. na K. XX, o zaplatenie sumy 1.134,74 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 4C/56/2016-30 zo dňa 14. 06. 2016, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Čadca č. k. 4C/56/2016-30 zo dňa 14. 06. 2016 vo výroku II., ktorým bol návrh vo zvyšnej časti zamietnutý, a vo výroku III. o trovách konania zrušuje a vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Vo zvyšnej časti, t.j. vo výroku I. zostáva rozsudok Okresného súdu Čadca č. k. 4C/56/2016-30 zo dňa 14. 06. 2016 nedotknutý.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil žalovanému (označenému ako odporca) povinnosť zaplatiť žalobcovi (označenému ako navrhovateľ) - ktorým bol právny predchodca aktuálneho žalobcu spoločnosť CETELEM SLOVENSKO, a.s., so sídlom Panenská 7, 812 36 Bratislava IČO: 35 787 783 - sumu 109,00 Eur s 5,05% úrokom z omeškania ročne zo sumy 109,00 Eur od 17.11.2014 do zaplatenia, všetko v pravidelných mesačných splátkach v sume 30,00 Eur, vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred pod stratou výhody splátok pri nezaplatení čo i len jednej splátky v stanovenej výške, v stanovenej lehote (výrok I.). Vo zvyšnej časti žalobu zamietol (výrok II.). Žalovanému náhradu trov konania nepriznal (výrok III.).

2. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zo zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere zo dňa 15.02.2013 mal súd preukázané, že žalovaný získal úver v sume 400,00 Eur; 12,00 Eur bol poplatok, ku ktorému sa žalovaný nevedel vyjadriť. Iný úver na základe zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere poprel žalovaný a žalobca poskytnutie takéhoto úveru žiadnym dôkazom o prevzatí ďalšieho úveru (účtovný doklad) nepreukázal. Súd teda vychádzal zo záveru, že úver bol poskytnutý v nespornej výške 412,00 Eur (nesporné tvrdenia účastníkov konania podľa § 120 ods. 3 O.s.p. a § 153 ods. 1 O.s.p., o ktorých súd nemal závažné a dôvodné pochybnosti).

3. Nesporné v konaní bolo medzi stranami konania aj to, že z úveru zaplatil žalovaný sumu 330,00 Eur (súčet všetkých platieb na istinu, zmluvné pokuty, úrok, úrok z omeškania, poplatky). Rozdiel medzi poskytnutým úverom 412,00 Eur, ktorý žalobca preukázal, a skutočnou platbou žalovaného vo výške 303,00 Eur je 109,00 Eur. V rozsahu 109,00 Eur súd žalobe vyhovel a zaviazal žalovaného zaplatiť túto sumu s 5,05 % úrokom z omeškania ročne od 17.11.2014 do zaplatenia. S ohľadom na sociálnu situáciu žalovaného, okresný súd umožnil subjektu splácať dlh v splátkach.

4. Rozhodnutie o trovách konania okresný súd odôvodnil aplikáciou ust. § 142 ods. 1 O.s.p. s použitím § 151 ods. 1 O.s.p., keď úspešný žalovaný si voči žalobcovi, ktorý vo veci nemal úspech ich náhradu neuplatnil.

5. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý sa domáhal jeho zmeny v zamietajúcej časti tak, že žalovanému bude uložená povinnosť na zaplatenie istiny vo výške 591,00 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 591,00 Eur od 18.11.2014 do zaplatenia, 27,48% úroku zo sumy 912,00 Eur od 17.11.2014 do zaplatenia, ako aj zaplatenia trov konania pozostávajúcich zo zaplatených súdnych poplatkov a trov právneho zastúpenia.

6. Uviedol, že medzi jeho právnom predchodcom (CETELEM SLOVENSKO, a.s.) a žalovaným došlo k uzavretiu Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a Zmluvy o revolvingovom úvere, pričom žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 412,00 Eur a revolvingový úver s úverovým rámcom do výšky 5.000,00 Eur. Výška revolvingového úveru, ktorý bol poskytnutý, nemohla byť určená priamo v zmluve. Výška úveru teda závisela od čerpania revolvingového úveru žalovaným, napr. výberom finančných prostriedkov z bankomatov. Uvedené vyplýva aj z časti 2., bodu 3.1 Zmluvy. V dôsledku tejto skutočnosti žalobca k návrhu na vydanie platobného rozkazu pripojil Výpis z úverového účtu žalovaného, z ktorého sčítaním všetkých výberov z bankomatov a položkami tvoriacimi poistenie platieb možno dospieť k výslednej sume, ktorú žalovaný čerpal a ktorá v konečnom dôsledku predstavuje výšku revolvingového úveru, t. j. žalovaný teda čerpal sumu 1.030,00 Eur. Z napadnutého rozsudku je zrejmé, že súd prvej inštancie tento dôkaz vôbec nevykonal, resp. na základe neho dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 412,00 Eur a revolvingový úver vo výške 1.030,00 Eur, čo vyplýva z priloženého výpisu z účtu žalovaného. Požiadavku súdu na presný popis každej položky výpisu posúdil odvolateľ ako neodôvodnenú. Za účelom preukázania skutočnej výšky úveru poskytnutého žalovanému, resp. skutočnej sumy, ktorú žalovaný vyčerpal v rámci úverového rámca 5.000,00 Eur pripojil odvolateľ k odvolaniu aj Potvrdenie o odfinancovaní peňažných prostriedkov na úverovom účte žalovaného, z ktorého vyplýva, že žalovaný vyčerpal sumu 1.030,00 Eur. Na základe uvedeného bol žalobca presvedčený, že okresný súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Pokiaľ ide o požadovaný úrok vo výške 27,48% z poskytnutého úveru a tiež uplatnenú sumu 10,00 Eur, odvolateľ namietal, že napadnuté rozhodnutie neobsahovalo odôvodnenie zamietnutia žaloby v tejto časti.

4. Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

5. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP a contrario toto rozhodnutie v zamietajúcom výroku a v závislom výroku o trovách konania v zmysle § 389 ods. 1 písm. b) CSP a § 391 ods. 1 CSP zrušil vo II. výroku o zamietnutí žaloby vo zvyšnej časti a tiež v závislom výroku III. o trovách konania a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Vo zvyšnej časti, nenapadnutej odvolaním, (výrok I.) zostal rozsudok okresného súdu nedotknutý týmto rozhodnutím odvolacieho súdu.

6. Vzhľadom na to, že vec bola predložená krajskému súdu na rozhodnutie za účinnosti Civilného sporového poriadku (zákon č. 160/2015 Z. z. účinný od 01.07.2016), odvolací súd bol povinný pri svojom postupe aplikovať novú úpravu (§ 470 ods. 1 CSP) s tým, že účinky procesných úkonov strán sporu a súdu prvej inštancie ostali zachované (§ 470 ods. 2 CSP). Zároveň v odôvodnení svojho rozhodnutia krajský súd prispôbil terminológiu novej právnej úprave, ktorá reguluje civilné sporové konanie.

7. Predmetom sporu bolo v posudzovanej veci zaplatenie sumy 1.134,74 Eur príslušenstvom, a to na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydání kreditnej karty a Rámcovej zmluvy o poskytnutí platobných služieb uzavretých dňa 15.02.2013, na základe ktorých mal byť žalovanému poskytnutý úver v sume 1.104,10 Eur. Vzhľadom na to, že úver nebol splácaný riadne a včas, žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru a vyzval žalovaného na zaplatenie 1.134,74 Eur (v členení formulovanom v žalobe).

8. Z obsahu predloženej Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydání kreditnej karty a Rámcovej zmluvy o poskytnutí platobných služieb zo dňa 15.02.2013 je zjavné, že žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 412,00 Eur a zároveň úverový rámec v sume 5.000,00 Eur, z ktorého mohli byť čerpané financie prostredníctvom kreditnej karty za súčasného vedenia úverového účtu. Zároveň bola k žalobe predložená listina, z ktorej vyplývajú obraty čerpania úveru, ako

aj jeho splácanie (č. I. 5 spisu). Je zrejmé, že žalobca vychádzal pri vyčíslení dlžnej sumy práve z daného dôkazu.

9. V podaní zo dňa 05.05.2016 žalobca zopakoval svoje tvrdenia o tom, že žalovanému poskytol úver vo výške 1.104,10 Eur a zároveň presne vysvetlil jednotlivé zložky dlžnej sumy.

10. Na pojednávaní konanom dňa 14.06.2016 žalovaný poprel výšku pohľadávky a tvrdil, že si je vedomý len úveru vo výške 412,00 Eur.

11. Štruktúra odôvodnenia rozhodnutia je v priamej spojitosti so základným právom na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Ak súd pri odôvodňovaní rozhodnutia nepostupuje spôsobom, ktorý záväzne určuje § 220 ods. 2 CSP, dochádza nielen k tomu, že rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov alebo pre ich nezrozumiteľnosť, ale aj k tomu, že základné právo na súdnu ochranu nie je naplnené reálnym obsahom. Odôvodnenie rozhodnutia dovoľuje stranám sporu posúdiť, ako súd v ich veci vyložil a aplikoval príslušné procesné predpisy a akými úvahami sa spravoval pri svojom rozhodovaní o veci samej. Odôvodnenie rozhodnutí súdov tvorí v tomto smere súčasť spravodlivého súdneho procesu a zodpovedá základnému právu na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Pokiaľ súd náležite neodôvodní svoje rozhodnutie, osobitne také, ktorým ukladá nejakú povinnosť, znemožní stranám realizovať ich procesné práva, čo je jeden z dôvodov pre zrušenie rozhodnutia v odvolacom konaní (§ 389 ods. 1 písm. b) CSP).

12. Z uvedeného vyplýva, že súd je povinný pri odôvodňovaní svojich rozhodnutí dodržať základné obsahové požiadavky formulované v ustanovení § 220 ods. 2 CSP. Odôvodnenie je koncipované tak, aby jasne, stručne a zrozumiteľne v sebe zahrnulo všetky náležitosti uvedeného zákonného ustanovenia - vymedzenie predmetu konania, dôkaznej situácie a jej právne posúdenie. Súd je pri formulovaní odôvodnenia rozhodnutia viazaný predovšetkým požiadavkou presvedčivosti, stručnosti, presnosti, ako aj základnými princípmi logického myslenia.

13. Odôvodnenie rozhodnutia má odrážať obsah vykonaného dokazovania, súd je povinný ho riadne zhodnotiť a následne vyvodiť z neho príslušné právne závery. Ak súd prijme skutkové a právne závery, ktorých vysvetlenie v odôvodnení rozhodnutia nedáva jasný obraz o všetkých podstatných otázkach, potom jeho rozhodnutie trpí vadou, ktorá musí viesť nevyhnutne k zrušeniu rozsudku.

14. Treba zdôrazniť, že navrhovanie dôkazov v civilnom sporovom konaní má priamu spojitosť s povinnosťou tvrdenia (§ 132 ods. 1, § 150 ods. 1 CSP). Povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť môže strana plniť od začiatku konania, v žalobe, vo vyjadrení k nej, mimo týchto procesných úkonov, v rámci prípravy pojednávania, pri odročovaní pojednávania. Povinnosť označiť dôkazy sa vzťahuje na všetky tvrdenia, ktoré sa uviedli v žalobe a vo vyjadrení žalovaného. Poslednou procesnou možnosťou splnenia dôkaznej povinnosti je okamih vyhlásenia uznesenia o skončení dokazovania (§ 154 CSP). Cieľom povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom dôkazné bremeno spočíva na strane konania, bez ohľadu na jej procesné postavenie. Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu, ktoré vychádza zo skutkového základu zisteného z dôkazov navrhnutých stranou v opačnom procesnom postavení než je ten, kto nesplnil alebo nedostatočne splnil svoju dôkaznú povinnosť.

15. Rozdelenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena medzi strany v spore závisí na tom, ako vymedzuje právna norma ich práva a povinnosti. Obvykle platí, že skutočnosti navodzujúce žalované právo musí tvrdiť žalobca, zatiaľ čo okolnosti toto právo vylučujúce sú záležitosťou žalovaného. Bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno vystihuje aktuálnu skutkovú a dôkaznú situáciu konania. V priebehu sporu sa môže meniť, teda môže dochádzať k jeho prerozdeleniu.

16. Pri posudzovaní dôkazného bremena treba rešpektovať tzv. negatívnu dôkaznú teóriu, t.j. pravidlo, že neexistencia (niečoho) majúca trvajúci charakter sa zásadne nepreukazuje. Na nikom totiž nemožno spravodlivo žiadať, aby preukázal reálnu neexistenciu určitej právnej skutočnosti.

17. Je zrejmé, že žalobca uplatnil svoj nárok na základe zmlúv, podľa ktorých mal poskytnúť žalobcovi finančné prostriedky jednak z titulu úveru, jednak z titulu revolvingového úveru. Okresný súd vychádzal z tvrdenia žalovaného, ktorý absolútne poprel, že by čerpal finančné prostriedky nad rámec sumy 412,00 Eur, s čím sa aj okresný súd stotožnil a zároveň konštatoval, že poskytnutie iného úveru v danej veci nebolo preukázané. Tento názor však odporuje predloženým dôkazom - obsahu zmluvy, z ktorej vyplýva, že žalovanému poskytol žalobca aj revolvingový úver, a tiež výpisu z úverového účtu.

Práve daný výpis bol dôkazom, ktorému mal súd prvej inštancie venovať pri rozhodovaní pozornosť, a nie vychádzať iba z jednoduchého tvrdenia žalovaného o nečerpaní iných prostriedkov. Ak okresný súd poukázal na potrebu preukázania poskytnutia ďalších finančných prostriedkov (napr. účtovným dokladom), s uvedeným postupom sa preto odvolací súd nestotožnil. Ak totiž žalobca predložil riadne uzavretú zmluvu a k tomu výpis z úverového účtu, bolo na žalovanom, aby racionálne zdôvodnil a spochybnil, že také prostriedky čerpal.

18. Argumentácia okresného súdu v napadnutom rozhodnutí nevychádzala zo zisteného skutkového stavu a nedala obraz o tom, prečo bol nárok posúdený ako sčasti nepreukázaný, keď predložené dôkazy naznačujú opak. Z obsahu rozhodnutia zároveň nijako nevyplýva, ako sa súd vysporiadal s nárokom na priznanie úrokov a poplatkov. Súd v rozhodnutí len stručne poukázal na splatenie sumy 330,00 Eur, čo malo znamenať súčet všetkých platieb na istinu, zmluvné pokuty, úrok, úrok z omeškania, poplatky). Z rozhodnutia je pritom zrejmé, že súd vypočítal dlžnú sumu ako rozdiel poskytnutých istín.

19. V ďalšom konaní okresný súd vytýči vo veci pojednávanie, na ktoré predvolá strany sporu, vykoná dokazovanie na základe dôkazov označených a predložených obidvomi procesnými stranami a vysporiada sa aj s prípadnými ich ďalšími návrhmi na doplnenie dokazovania a opätovne posúdi nárok žalobcu uplatnený žalobou. Na pojednávaní súd prenechá stranám priestor na vyjadrenie sa k predloženým dôkazom, vo vzťahu ku ktorým existuje spor (výpis z úverového účtu). Po doplnenom dokazovaní okresný súd opätovne rozhodne o nároku žalobcu uplatnenom žalobou, pričom je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu vysloveným vyššie (§ 391 ods. 2 CSP). Pri vyhotovení písomného vyhotovenia rozsudku bude súd prvej inštancie dôsledne vychádzať z ust. § 220 CSP.

20. V nadväznosti na rozhodnutie vo veci samej okresný súd opätovne rozhodne aj o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania, a tiež o nároku na náhradu trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP), ktoré tiež náležite s poukazom na konkrétne zákonné ustanovenia aj odôvodní.

21. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).